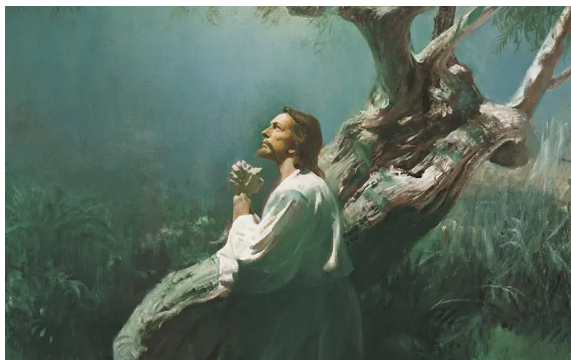

23.09.2024 PONEDELJEK Pij iz Pietrelcine, duhovnik	KAPELA 19.00	++MARJAN in FERDINAND ŽVAB, pn. Cencič
24.09.2024 TOREK Anton M. Slomšek, škof	KAPELA 19.00	V PRIPROŠNJO BL.SLOMŠKU ob novem šolskem letu, pn. Tomaj 7
25.09.2024 SREDA Sergij Radoneški, spokornik	KRIŽ 19.00	++JOŽE, MILKA in MARTA STARC, Križ 228
26.09.2024 ČETRTEK Kozma in Damijan, mučenec		
27.09.2024 PETEK Vincencij Pavelski, duhovnik	KRIŽ 19.00	++ iz družine HOJNIK, pn. ge. Marice iz Sežane
28.09.2024 SOBOTA Venčeslav, mučenec	TOMAJ 14.00	50-obl. poroke staršev Seražin, pn Kante - Križ
29.09.2024 26 NEDELJA MED LETOM	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	++ ČELIGOJ, Kazlje 5a ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

V nedeljo, 29.9. se pričinja v Sežani katehumenat - priprava za prejem zakramentov uvajanja za tiste, ki se kasneje odločijo za prejem krsta.

Četrtek, 26.9. VEROUK ZA VSE SKUPINE

ŽUPNIJA TOMAJ
25 NEDELJA MED LETOM
SLOMŠKOVA NEDELJA

Štev.39/LETO XII.

22.september 2024

Jezusov učenec je drugim služabnik

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 9,30-37)

Tisti čas so Jezus in njegovi učenci prepotovali Galilejo, vendar ni želel, da bi kdo to izvedel. Učil je namreč svoje učence in jim govoril: »Sin človekov bo izročèn v človeške roke in ga bodo umorili, ko pa bo umorjen, bo po treh dneh vstal.« Oni niso razumeli te besede, a so se ga bali vprašati. Prišli so v Kafarnáum. Ko je bil v hiši, jih je vprašal: »O čem ste se menili med potjo?« Oni pa so molčali, kajti med potjo so razpravljali med seboj, kateri izmed njih je največji.

Tedaj je sédel, poklical dvanajstere in jim rekel: »Če kdo hoče biti prvi, naj bo izmed vseh zadnji in vsem služabnik.« In vzel je otroka, ga postavil mednje, ga objel in jim rekel: »Kdor sprejme enega takih otrok v mojem imenu, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, ne sprejme mene, temveč tistega, ki me je poslal.«

Duhovna spodbuda

"Če hoče kdo biti prvi, naj bo zadnji in vsem služabnik"

Evangelij te nedelje nam predstavlja drugo oznanilo trpljenja, ki ga Marko oznanja v svojem evangeliju. Prvo smo slišali zadnjo nedeljo, po Petrovi tako imenovani izpovedi vere v bližini Cezareje Filipove. Zagotovo se bomo spominjali tudi ostrega grajanja, ki ga je Jezus izrekel Petru, ko je hotel zavreči križ z vsem, kar je za seboj pomenilo. Jasno pa je, da se Peter ni mogel sprijazniti s tem, da »ti si Kristus«, s sramoto križa: »neumnost za Grke, pohujšanje za Jude«. Jezus sam je, ko je grajal Petra, povzel, da to pot ni lahko sprejeti za strogo človeško misel. In zato pravi Petru: »ti ne misliš po božje, ampak po človeško«.

To logiko najdemo tudi v evangeliju te 25. nedelje. Jezus že drugič oznanja svoje trpljenje: niti ni minilo toliko časa ... morda le teden dni, glede na časovne navedbe po Marku 9.30. Učenci so popolnoma pozabili, kaj jim je Jezus povedal o svoji usodi v Jeruzalemu. Celo trije "spremenjeni", ki jim je omenil vstajenje, so postali pozabljivi. Zato Jezus še naprej skrbi za svoje učence in jih skuša pripraviti, da vstopijo v njegovo logiko, logiko darovanja in služenja. Ti pa, še vedno pogojeni s človeško logiko, predvsem nadvlado, ne morejo niti poslušati, kaj je Jezus govoril. Tako zelo, da se med potjo pogovarjajo ravnó o nasprotnem od tistega, kar jima je Jezus želel povedati: preprosto ne znajo »misliti po božje«. Evangelist izrecno pravi: »niso razumeli in so se ga bali vprašati«.

Tu bi se lahko kdo vprašal: zakaj so se bali vprašati za pojasnila, glede na to, da drugje to počnejo (ko na primer prisposodbe niso razumeli)? Onstran pripovedne dinamike evangelista lahko razumemo, da te logike popolne podaritve in »služabništva vseh« niti niso hoteli razumeti.

Veliko govorimo o

služenju, imamo veliko pohvalnih govorov o tem, kaj pomeni služiti drugim, hvalimo (včasih) tiste, ki nekaj naredijo za druge, velikokrat pa se vse te besede izkažejo za pravo retoriko služenja. Pohvalne besede, da, vendar besede, ki morda vzbujajo lepa čustva, ne odražajo pa resnične želje po resničnem življenju v evangeljski službi drugim. Vsak dan slišimo toliko lepih besed o služenju drugim! Dokaz, da so besede o službi le besede, je velika potreba mnogih ljudi, ki nimajo doma, nimajo minimalca za življenje in tako ostajajo še naprej, ne da bi se v resnici kaj zares naredilo. Vendar pa govorimo o storitvi. Še danes se dogaja dejstvo, da nam Bog – preko številnih elementarnih potreb mnogih ljudi (mislimo v tem obdobju na primer na begunce) – sporoča, da »kdor hoče biti prvi, mora biti zadnji od vseh in služabnik vseh« in svet pravzaprav govori o tem, kdo je največji: samo pomislite, o čem med seboj razpravljajo velikani našega časa. Retorika služenja!

Kako lahko resnično živite po Bogu in se izogibate temu, da bi živeli po ljudeh? Zagotovo je to izziv, ki zahteva napor notranjega očiščenja, skritih namenov srca. Tu se začne vsa pristna storitev.

Ker so situacije, ko človek pomaga, se dela za hlapca, v resnici pa se globoko v sebi trudi biti prvi. Ostati vedno na zadnjem mestu, da bi resnično služil, zahteva razločevanje notranjih gibanj srca. Dokler ne zmoremo resnično skrbeti za druge, dokler ne razkrijemo tiste skušnjave »nisem jaz kriv, da je nekdo reven« ali »ne morem pomagati vsem«, bomo ostali v tistem »razmišljaš sebi v prid«, torej v retoriki.

Učenci ne razumejo in so se bali vprašati Jezusa morda zato, ker jim je bilo prav, da se ne spustijo v svoja srca, da bi naredili red v globokih namerah svojega življenja, s čimer bi razkrinkali to skrito retoriko in vstopili v neprijetno »biti zadnji vseh in služabnik vseh«.

Molimo Gospoda, naj nam pomaga, da se izognemo samo retoriki služenja in prevzamemo dinamiko služenja iz vsega srca ... to je resnično!